

BALLADE VAN DE WIND

*Wanneer een zachte wind,
als adem van de tijd,
zijn weg naar morgen vindt,
en langs de gevels glijdt,
dan zucht die zachte wind,
van feiten van weleer.
Van huis en boom, bemind,
en geveltekens teer.
Van kleine ornamenten.
Een verfbeurt in de lente.
Een winter harde strijd.
Die tijd, die zijn we kwijt.*

*Wanneer een flinke storm,
daar tiert langs pannendak,
en alles uit zijn vorm
door tuin en straten kwakt,
dan breekt die stramme storm
de feiten van weleer.
Het huis, de boom, je vindt
de striemen er van weer,
op alle ornamenten.
Het snakt naar nieuwe lente,
na winters harde strijd.
Maar 't pand zijn wij niet kwijt.*

*Wanneer de mens zijn vorm,
op stratenbeelden plakt,
en harder dan de storm
de gevel onverpakt
vergruist, totdat geen vorm
meer ademt van weleer;
het huis, de boom, je vindt
nog slechts momenten weer.
Nog slechts wat ornamenten.
Een architect zijn lente,
en 't pand verliest de strijd.
Dat oude zijn we kwijt.*

*Ik voel een zachte wind,
de sluier van het stof
en jarenlang vergroeien,
ik voel ze samen stoeien.
Ik zie die zachte wind
langs weg en gevels strijken.
Ik voel ze mij verrijken,
als ik details kan kennen.
Als lijnen mij verwennen.
Gegroet mijn oude land.
Je steekt nog boven 't zand....*

Ben Jochanan

Van een selectie van oude foto's en prentbriefkaarten afkomstig uit de collectie van het gemeentearchief Hoogeveen en Oud Hoogeveen heeft Ronald Wilfred Jansen een actuele foto gemaakt vanuit hetzelfde perspectief waar eens een andere fotograaf stond en vervolgens de linkerzijde van de historische foto of ansichtkaart laten samenvloeien met de rechterzijde van de hedendaagse opname, waarbij hij gebruik heeft gemaakt van grafische programma's, zoals Photoshop en CapCut. Zo wandelt men van vroeger naar nu. De samengestelde afbeeldingen laten zien dat het stadscentrum in Hoogeveen ingrijpend is gewijzigd. Ook de bruggen, kanalen, oude straattaferelen en kleding zijn verleden tijd. Het geeft een gevoel van nostalgie en jeugdsentiment. Men voelt zich zo meer verbonden met taferelen en mensen die zich jaren geleden op dezelfde locatie bevonden. Waar eens een schip door het kanaal voer, rijdt nu een auto. Men ziet de pullen weer in beeld verschijnen op de kade van de vaart voor de huidige DOC Kaas BV aan de Alteveerstraat. Waar kinderen op straat speelden is men nu zijn leven niet meer zeker door de auto's en fatbikes. De trommelslager zal nooit beseft hebben dat men later via internet zou communiceren. Ook gebouwen zijn verdwenen, zoals een houthandel in de Hoofdstraat, of soms nog enigszins herkenbaar, zoals een voormalig hotel in het centrum. Waar ooit koeien graasden nabij het gemeentehuis in Hoogeveen staan nu talrijke woonhuizen. Zonder het verleden te willen idealiseren, roept het ook gevoelens van verlatenheid op en de vraag of het sfeervolle stadsbeeld niet is aangetast door rommelige en monotone betonbouw. De adressen onder de foto geven een indicatie waar de locatie zich bevindt. Voor zover mogelijk is onder het onderschrift van de foto het toenmalige adres van het historische pand gezet.

1910

Alteveerstraat 2

2025

1920

Bentinckslaan 31

2025